

Met de vindplaats, ontdekt door Mevr. GEERTS-RONNER, ligt dit aan *Tribulus* zoo rijke strand van Asembagoes in het droogste gebied van Java, dat in droogte maar weinig onderdoet voor dat van Amboenten op Madoera, waar de plant door BACKER werd gevonden, en waarvan hij in de Tropische Natuur van 1923 melding maakt. Ja, in de droogste vier maanden van het jaar spant dat noordoostelijk kustgedeelte van Java nog de kroon, en de omgeving van Asembagoes en Soemberwaroe zijn in dat gebied nog het allerdroogst.

J. KRAJENBRINK.

CORRESPONDENTIE

Den Heer J. O. te Meester-Cornelis. — Op Uw vraag, wat eigenlijk het poean-verschijnsel bij den klapper is en waardoor het ontstaat, is te verwijzen naar HUNGER, *Cocos nucifera*. Volgens dit handboek vindt men de kelapa poewan, — klappers dus, waarvan het inwendige bestaat uit vocht, dat wat troebeler is dan gewoonlijk, en een week vleesch, dat geen volkomen samenhangend geheel uitmaakt, — tusschen normale vruchten in. Het zijn niet speciale boomen, die deze weinig smaak bezittende, alleen voor roedjak klapa gewaardeerde vruchten produceeren. Uit de cijfers van BOORSMA over een onderzoek naar de samenstelling van deze min of meer afwijkende vruchtvormen, en van den gewonen klapper blijkt, dat het kiemwit van de klapa poean een heel laag olie-gehalte bezit, doch overigens weinig verschilt. Eenige oorzaak omtrent het ontstaan van deze klapa poean-vruchten is nog niet gevonden.

De bewering, dat het bezoek van rang-rang (roode mieren) aan mangga-boomen de ontwikkeling van de bekende snuittorretjes in de vruchten tegengaat, is niet uit de lucht gegrepen. Het bezoek der rang-rangs aan de mangga-boomen geldt echter alleen schildluizen, die op die boomen leven. Als nevenverschijnsel komt daar dan bij, dat de mieren door hun druk bezoek de mangga-kevertjes afhouden van eierleggen, evenals dit met *Helopeltis* in cacaotuinen geschiedt door de zwarte cacao-mieren. Of de mieren de torretjes rechtstreeks aanvallen is twijfelachtig, terwijl de larven binnen de vruchten volkomen veilig zijn. Tegenover dit nut staan echter twee nadeelen: vooreerst komen de mieren alleen in de boomen om de schildluizen, dus hoe meer mieren, des te meer schildluizen; ten tweede zijn deze roode mieren zeer lastig bij het plukken.

Wie van de lezers van de Tropische Natuur kan de laatste vraag van den inzender beantwoorden, die luidt:

Zooals bekend wordt veelvuldig tot het vergiftigen van wilde varkens en soms van roofdieren, gebruik gemaakt van den wortel of de zaden van walikambing (*Sarcolobus Spanoghei* MIQ.).

Men beweert:

a) dat het nuttigen van het vleesch van aldus vergiftigde dieren geen schadelijke gevolgen voor den mensch heeft;

b) dat een met walikambing vergiftigd dier, dat tengevolge daarvan verlamd is, zijn krachten terugkrijgt, indien men het eene wonde toebrengt, die groot bloedverlies tengevolge heeft, zoo iets dus als de in de diergeneeskunde nog wel toegepaste aderlating.

De bewering sub a) kan wel juist zijn. In 1878 reeds was J. BOSSCHA de meening toegedaan, dat het gift van den walikambing identiek was met coniïne, het alcaloid van *Conium maculatum*, den gevleekten scheerling. Ook Dr DUYSER vermeldt in zijn: „Giftige Indische planten en plantenbestanddeelen” (1927), dat de overeenkomst in uitwerking tusschen walikambing en coniïne zeer groot was. Dit coniïne nu is een vluchtige vloeistof, welke dus bij de bereiding van het vleesch van met walikambing vergiftigde dieren verdwijnen kan.

De verslagen der afdeelingen **Bandoeng**, **Batavia** en **Malang**, welke omstreeks midden April werden ingezonden, kunnen pas in de volgende aflevering worden opgenomen.

RECTIFICATIE

In het artikel over „de brandharen van de jeukboon” is tweemaal het woordje *niet* uitgevallen. Het eerst achter „hetzelfde kan” op regel 9 v.b. van bladzij 56 en achter „de werking der haren”, op regel 24 v.b. op de volgende bladz.